

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432273584/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Var da et fælles Skibbrud ei oplevet?
 Mens selv han havde offret hver en Pjalt,
 Hans Kammerat jo havde reddet Alt,
 Selv ei et Hul var i Kavaien revet.
 Og dog der Noget var forandret blevet
 I Mandens hele Ydre og Gestalt,
 Et Noget, som endog hans Indre skæmmed,
 Hvorved for Anton han blev ganske fremmed.

Forsvundne var de vennehulde Træk,
 Den Mildhed, der om Læben forhen spilled,
 Det varme Blik, der Sjælen klart fremstilled,
 Og i hans Miner Anton saae med Skræk
 Nu kun et Smil, hvis dybe Haan ham drilled,
 Hvis kolde Spot drev med hans Tilstand Gjæk;
 Dæmonisk gloede Øiet frem bag Brynet,
 Saa dybt han skjaly og vendte sig fra Synet.

Jeg troer De gysr! Montechrist begyndte,
 Idet han roded om i sin Kavai:
 Ja her er bittert koldt jeg negter ei,
 Men mod Dem selv De og Dem svært forsyndte;
 Af Deres Klæder De for rask Dem skyndte,
 De skulde halet Tiden nd som jeg.
 Nu har af Tølets Tab De kun den Lykke,
 At ikke meer De føler Skoen trykke.

Dog hvortil hjælper det forknytte Væsen?
 Tobak var Manges Trøst i stort Forliis.
 Maa ikke her jeg byde Dem en Priis? —
 Nei, De behøver ei at være kræsen;
 En Priis i Daasen og en Priis i Næsen
 Har en og samme Vægt naturligviis.
 Ballonens Flugt det ligemeget hemmer,
 Om Næsen eller Daasen Snusen gjemmer.

Ha, Satan! mumled Anton mellem Tænderne —
 Hvad var det? spurgte rolig Montechrist:
 Jeg synes, at De bleven er saa trist.
 Men hør et Raad! De skulde gnide Hænderne,
 Og stryge Ryggen kraftig ned om Lænderne,
 Saa kom lidt Varme der i Kroppen vist;
 Og naar saa dygtig De slog sammen Armene,
 Gik Varmen nok fra Brystet ned i Tarmene.